

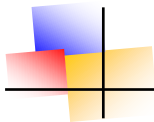

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Zo života zboru
Odišla zakladateľka hnutia Focolare
Ešte raz Dan Brown
Poézia
Tajomstvo
Pre deti

Slovo na tento mesiac

Lebo nato Kristus i zomrel i vstal i ožil, aby panoval i nad mŕtvymi i nad živými.

R 14, 9

Máme za sebou veľkonočné sviatky veľkého významu. Keď sa pýtame, prečo musel byť Pán Ježiš ukrižovaný a vstať z mŕtvych, tak v uvedenom verši máme jednu z dôležitých odpovedí. Ide o požehnané a oslobodzujúce panovanie Ježiša Krista nad človekom. Hovoríme a potešujeme sa často v tom, že Boh nás má rad, že je naším záchrancom. Sú to vážne a dôležité skutočnosti, ale v tomto verši nám je pripomenutý cieľ diela vykúpenia, aby sme sa dostali do vlastníctva Pána, pod jeho vládu, lebo tak je vyriešená existencia života v prítomnosti ale aj v budúcnosti za hranice smrti.

Neviem, či si uvedomujeme, čo to znamená žiť pod panovaním Pána Ježiša. Znamená to slúžiť Mu a byť Mu k dispozícii. Ale aby človek mu mohol slúžiť v radosti a pravej slobode, potreboval najskôr vyslobodenie z otrockej služby hriechu a démonom. Pán Ježiš hovorí: „Kto činí hriech, je sluhom hriechu“ (J 8,34). Tu nám vyniká zmysel a význam diela vykúpenia v Kristovi. V ňom sme vykúpení z otrockej služby hriechu, kde je pánom satan, aby sme mohli žiť pod kraľovaním Krista v spravodlivosti, pokoji a radosti v Duchu Svätom (R 14,17).

Uvedomujem si, že realita nie je tak samozrejmá, lebo z našej strany je to zápas viery o poddávanie sa Pánovi. Zápas medzi tým, čo chcem ja, aké sú moje nároky a plány a tým, aká je vôľa Pánova, Jeho nároky a cesty. Poddávajme sa Pánovi aj v tomto mesiaci pod jeho nároky, aby sme mohli okúsiť požehnanie Jeho panovania. Myslím, že to potrebujeme nielen v osobnom, ale aj v zborovom živote. Pamätajme, že ten, kto Jemu slúži a nasleduje Ho, bude tam, kde je On (J 12,26).

Váš brat kazateľ

Veľkonočný výlet

Na veľkonočný pondelok sa mládež vybrala na výlet. No slovo mládež je príliš silné. Povedzme, že vekový rozdiel od 6 do 47 rokov? Veľa nás nebolo, lebo mladí sa zľakli dažďa a výletu à la vedúci mládeže (I.Ž.). Že by neblahé skúsenosti z minulých rokov?

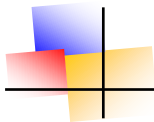
Vďaka neustále sa meniacemu počasiu a zatvoreným kultúrnym pamiatkam sme niekoľkokrát menili cieľ našej cesty. Nakoniec zvíťazil variant – jaskyňa Baradla (z druhej strany Domice), súčasť Národného parku Aggtelek. Takže sme vyrazili k susedom do Maďarska. Viete, aké skvelé bolo počasie? Počas cesty pršalo, ale preprava prebehla bez problémov. Rad nebol dlhý. Lístky boli kúpené rýchlo. A prehliadka začala. Baradla je jaskyňa vo vápencovom krase a veľmi pekná. Pozrite sami!

Výkladu sme nerozumeli, ale nejaký papierik sme dostali v angličtine. Videli sme a obdivovali Koncertnú sálu, bola naozaj veľkolepá, Čierna sála, Tigria sála, Čipková sála a ďalšie. Alergici i astmatici, pozor, pre Vás je dobré navštíviť túto lokalitu, vzduch je priam liečivý. Teplota zostáva celý rok na + 10° C, relatívna vlhkosť vzduchu 98 – 99%, bez peľu a prachu.

V priebehu prehliadky prestalo pršať. Posilnili sme sa dobrým jedlom a obišli kopec. Hore bol pekný rozhľad do maďarskej krajiny. Aj kúsok Slovenska sme očkom videli. Cestou domov sme zastali u Silickej ľadnice, kde sú celý rok malé vodopádiky z ľadu. Na planine bolo troška snehu, preto nemenovaní jedinci využili príležitosť k poslednej guľovačke tejto zimy, alebo už jari? Mali sme so sebou dvoch zúrivých reportérov, ktorí fotili všetko a všetkých. Výlet sa všetkým páčil. Ukončili sme ho príjemným poseđením nad čajom, chlebíkmi a sladkosťami, a samozrejme pri rozprávaní.

A tešíme sa na májové voľné dni, kedy opäť vystrčíme päty z nášho panelákového mesta do krásnej prírody. Dúfame, že nás bude viac a budú nás sprevádzať teplé slnečné lúče. Nechceme agitovať, ale sami sa pripravujete o milé zážitky.

H.Ž.

PS: Na výlet mládeže môžu ísť všetci, ktorí sa cítia mladí na tele aj duchu.

Interview s jubilujúcim bratom kazateľom Pavlom Halžom

60 rokov života je dosť na bilancovanie dosiahnutých cieľov, naplnených i nesplnených túžob a predsavzatí. Interview s duchovnou autoritou je o to náročnejšie, že ide o štatutára nášho Zboru CB v Košiciach, ktorý sa v súlade s celou cirkevnou konvenciou nenazýva ani farárom, ani pastorm, ale kazateľom. Pritom musí byť naším svedníkom, duchovným pastierom i správcom nášho Zborového domu na Kováčskej 31.

Ako sa po 10 rokoch pôsobenia vo funkcii kazateľa v Košiciach nášmu oslávencovi, absolventovi diaľkového štúdia na Elektrotechnickej fakulte TU i krátkodobého teologického štúdia na biblickej škole v Nemecku a vo Švajčiarsku darilo uplatniť bohaté životné skúsenosti a hlboké teologické znalosti v praxi, je prvou otázkou nášmu jubilantovi.

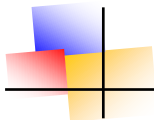
Odpoveď P.H.: *Moje hodnotenie minulých rokov bude poznačené subjektívnym nazeraním. Svoje pôsobenie som považoval za službu, službu Pánovi vediac, že on ma povolal s obdarovaním aj obmedzením. Táto služba bola spojená s mnohými zápasmi aj pokušeniami, ktoré prichádzali aj na mňa. Pán ma posilňoval vo viere, že tu ide o Jeho vec, Jeho cirkev, ktorá sa buduje a žije na jeho slove, ktoré je pravdou, duchom a životom ako to sám povedal. Pozvanie do Košíc a následné zvolenie členským zhromaždením za duchovného správcu zboru som prijal ako Božiu vôľu v službe evanjelia. Bola ta pre mňa veľká výzva pokračovať v budovaní zboru tak do vnútra ale aj navonok, aby sme boli zborom, ktorý je hlboko zakotvený v Božom slove, ktorý v postmodernom období, kedy sa relativizuje všetko*

a hodnotí zážitkom, mali pevne základy a boli zdraví vo viere a takto aj vybavení na svedeckú službu. Bol som svedkom jednak pôsobenia toho dobrého Božieho Ducha a Jeho víťazstva medzi nami, ale aj pôsobenia toho zlého ducha pod pláštikom rôznych navonok „dobrých“ vecí, aby paralyzoval spoločenstvo zboru. Čo sa vydarilo a čo nie, to nechám na tomto mieste otvorené .

Druhá otázka chce poodhaliť korene, z ktorých v mladosti vyrástol a formuloval sa charakter Božieho služobníka a nekompromisného bojovníka za čistotu hlásaného Božieho slova a jeho aplikáciu v živote zboru i vlastnej rodine. Áno, dotaz sa týka chlapčenských rokov, kedy každý adolescent prechádza cez obdobie hľadania vlastnej identity, ťažké obdobie vzdoru, keď nám bola vlastná koža pritesná, dospelí nám prekážali a Boh bol príďaleko. Alebo si bol, brat kazateľ, výnimkou? Aká bola Tvoja cesta k Bohu?

Odpoveď P.H.: *Vyrastal som ako najstarší syn z piatich detí veriacich rodičov. Bol som vychovávaný k živej viere v Boha. Otec vyžadoval disciplínu, poriadok a pravdovravnosť. Matka rozvíjala citovú stránku života, viedla k šetrnosti, skromnosti a ohľaduplnosti. Ťažko znášala naše chlapčenské zápolenia, najmä keď sme sa s mladším bratom, ktorý bol fyzicky silnejší, často dostali do seba. Mňa iritovalo, že som v tom prehrával. To sú úsmevné spomienky aj na brata, s ktorým máme veľmi pekné vzťahy. Počas štúdia na priemyselnej škole som prežíval svoje dospievanie a hľadanie zmyslu života a pravdy o Bohu. Pri tom som silne prežíval vplyv evanjelia na zborových dňoch v Prešove. Boh zasiahol moje svedomie a poznal som svoju hriešnosť a stratenosť pred Bohom. Na druhej strane volanie Božej lásky k novému životu s Kristom. Uveril som v Pána Ježiša ako svojho osobného spasiteľa a Pána. V obdarovaní vierou nádejou a láskou som získal lásku k Biblii v túžbe po prehľbovaní života viery s Pánom. Čítal som ju s veľkým záujmom a láskou, k tomu pristúpila aj duchovná literatúra. Bolo to obdobie aj mnohých omylov v porozumení Písma aj pod vplyvom nesprávnych kresťanských dôrazov. Vďaka Bohu, že ma vychovával a vyvádzal z mojich omylov a blúdení. Pred maturitou sa mi po prvý raz dostalo výzvy od brata kaz. Ciesara k štúdiu teológie. Po vnútorných bojoch a hľadaní som sa otvoril pre túto možnosť služby*

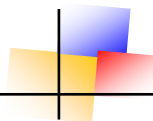

evanjelia. Tieto snahy sa však neuskutočnili, čo bolo aj na vrub vtedajšieho politického režimu. Pracoval som v civilnom zamestnaní na výpočtovom stredisku, doplnil si vzdelanie diaľkovým štúdiom na vysokej škole v Košiciach, založil rodinu. Počas celého obdobia som sa aktívne s zúčastňoval života v mládeži, v zbore, zúčastňoval som sa vzdelávacích seminárov a štúdia pri RCB, bol som starším zboru a slúžil slovom na staniciach zboru predovšetkým vo Vranove nad Topľou, kde som žil s rodinou. Po politickej zmene spoločenského systému som dostal pozvanie k službe v cirkvi. Nebolo to ľahké rozhodnutie, nakoľko som mal zamestnanie, rodinu a zrekonštruovaný rodičovský dom. Rozhodol som sa a s podporou manželky sme sa vydali na túto cestu služby Pánovi. Mohol som absolvovať krátkodobý pobyt na biblickej škole vo Švajčiarsku na Chrischone. Neľutoval som toto rozhodnutie napriek tomu, že som si bol vedomý, že je to cesta obeť, cesta kríža nasledovania ukrižovaného Krista, ale cesta zmysluplná s požehnanou nádejou na budúcnosť s Kristom.

Tretia otázka je orientovaná do budúcnosti. Ako kazateľ jedného z najmenších cirkevných zborov v meste Košice máš určite víziu rastu pre náš zbor. Nie vždy je možné spojiť kvantitatívny rast s rastom kvality vnútro cirkevných vzťahov a vzájomnej služby.

Snaha po popularite v súčasných kresťanských duchovných prúdoch často sklzáva do populizmu a masových evanjelizačných ťažení so sprievodnými znakmi: „Spolupôsobenia Ducha Svätého, spojených s extázou, glasoláliou a zázračnými uzdraveniami.“ Tvoja orientácia duchovnej služby kladie dôraz na biblické zásady budovania viery v každom členovi evanjelikálnej cirkvi a jeho charakterové vlastnosti. Odolávať globálnym tendenciám popularizácie kresťanstva s vylúčením utrpenia kríža z reálneho života je často nad sily jedinca. Čo ťa v tomto boji posilňuje a potešuje, a čo zarmucuje?

Odpoveď P. H.: *Svoje ponímanie zámeru pri budovaní tohto nášho zboru do budúcnosti som formuloval v pastierskom liste za rok 2001 ako "Zbor duchovnej pomoci". Dnes by som uviedol, že mi ide o budovanie rodiny Božích detí, kde sa budujú a formujú charaktery podľa obrazu Krista. Rodina nemôže fungovať, ak si každý robí, čo sám uzná za dobré. Vo fungujúcej rodi-*

ne vládne poriadok Pána domu, Pána Ježiša Krista. Ide o vzájomné sa budovanie v láske a pravde k spolupatričnosti, k spoluzodpovednosti za vec Kristovu medzi nami. Len rodina pevných väzieb, jasnej identity sa stáva rodinou účinnou aj smerom von. Takto môže naplňovať poslanie k prijímaniu tých, ktorí potrebujú duchovnú pomoc k vyslobodeniu mocou evanjelia Ježiša Krista. Myslím, že máme veľké poslanie aj v tomto meste, v tomto kultúrnom prostredí zábavy a zážitkov, aby sme videli duchovne hladných, hriechom spustnutých a blúdiacich ľudí. Nech nás v tom vedie Boží Duch. Vyžaduje si to osobnú otvorenosť pre pôsobenie Ducha Svätého, kde nehľadáme svoje vlastne veci, ale veci Božieho panovania vo všetkom. Potešuje ma otvorenosť ľudí pre Božie slovo, túžba kráčať rovno v pravde evanjelia. Zarmucuje ma ľahostajnosť, duchovná pasivita a orientácia na vlastné veci. Je to vždy trvalý a nedobojovaný boj.

Záverom Ti, náš vzácny brat kazateľ, v mene celej redakčnej rady Zborových listov srdečne ďakujeme za rozhovor, želáme Ti pevné zdravie, povzbudzujúcu inšpiráciu v Božom slove a odvahu do ďalších bojov za pravdu Evanjelia v súkromnom, verejnom i duchovnom živote celého nášho zboru CB v Košiciach.

Zhováral sa M. Motýľ

Odišla zakladateľka hnutia Focolare

Chiara Lubichová sa narodila v chudobnej rodine 22.1.1920 v Trente (Taliansko). Vyštudovala filozofickú fakultu Benátskej univerzity a stala sa učiteľkou základnej školy v rodnom Trente. Uprostred II. svetovej vojny, v čase ťažkého bombardovania (7.12.1943), objavila Božiu lásku ako útočisko, ktoré žiadna bomba nemôže zničiť. Stalo sa to skrze slová Ježišovej modlitby: „Aby boli všetci jedno, ako si ty, Otče, vo mne a ja v tebe“. O toto poznanie sa podelila so svojimi priateľkami a spolu sa rozhodli žiť radikálne pre Krista. Do leteckých krytov si brali iba evanjelium a jeho čítaním sa povzbudzovali k životu v jednote a láske. Rozhodli sa zdieľať svoje domy, majetok i peniaze. Ich príklad priťahoval do ich kruhu stále viac ľudí, ktorí opúšťali staré konflikty

a nenávisť i náboženský formalizmus. Mnohé rozdelené rodiny boli znova spojené. Bol to nový život z Ducha Svätého, ktorý sa rýchlo šírila. Po vojne bolo v rámci katolíckej cirkvi oficiálne založené Hnutie Focolare a Chiara sa stala jeho prezidentkou. Hnutie čoskoro prekonal hranice Talianska a dnes má niekoľko miliónov prívržencov vo vyše 180 krajinách sveta.

Hnutie má dva základné teologické dôrazy: **jednota a Ježiš opustený**. Jednota vyjadruje kresťanskú lásku – Boží podnet, aby sme sa zjednocovali s druhými, žili pre nich, milovali ich a tak sa stávali jedným. Ježiš opustený je zase symbolom kresťanskej bolesti – nevyhnutného zážitku zomierania seba samému, zomieraniu kvôli láske k Otcovi, aby On mohol v nás žiť. Niet totiž lásky bez bolesti a žiť s Ježišom znamená niesť aj jeho bolesť.

Hnutie vedie svojich členov k duchovnému životu v spoločenstvách rodinného typu – odtiaľ je aj názov focolare = ohnisko, krb. Vedie ich k štúdiu Písma a jeho dôslednému uplatňovaniu v praxi. Postupom času, zhruba od 60. rokov, sa Hnutie stalo priekopníkom ekumenizmu, lebo Chiara porozumela, že volanie po jednote nemožno obmedziť iba na vlastnú cirkev. V jeho rámci bolo vykonané mnoho dobrého aj pre odstránenie nepriateľstva medzi veľkými svetovými náboženstvami.

Chiara Lubichová zomrela v Rocca di Papa 14.3. 2008. Jej život bol a zostane veľkou inšpiráciou pre všetkých kresťanov. Bol živým dôkazom Božej premieňajúcej moci a potvrdením toho, že ak krívame na Božích cestách, nie doba ani prostredie je na vine...

Ivan Žezula

Ešte raz Dan Brown:

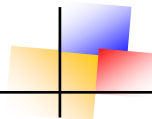
Da Vinciho kód: Tvrdenia a fakty

Tvrdenie: Konštantín Veľký v 4. storočí dal zničiť spisy, ktoré podávali správu o Ježišovi - Smrteľníkovi.

Fakt: Konštantín Veľký práve naopak dal rozmnožiť dokumenty o Ježišovi.

Tvrdenie: Na príkaz tohto cisára sfaľšovali Bibliu.

Fakt: O tom, že falšovanie je vylúčené, svedčia papyruses OXYRHYNCHUS, CHESTER BEATY a BODMER, ktoré boli napísané dávno

pred Konštantínom Veľkým a obsahujú doslova tú istú radostnú správu ako dnešný Nový zákon.

Tvrdenie: Biblia je samý výmysel. Pravda sa nachádza len v tých zvitkoch, ktoré sa nestali obeťami likvidačných akcií Konštantína Veľkého, ako napr. zvitky od Mŕtveho mora a egyptské rukopisy NAG HAMMADI.

Fakt: Rukopisy NAG HAMMADI sú tzv. gnostické spisy, ktoré vznikli v dobe, keď už boli evanjeliá napísané. Zvitky nájdené pri

Mŕtvom mori obsahujú spisy zo Starého zákona a boli napísané dávno pred narodením Ježiša Krista. Pri porovnaní nájdených zvitkov s dnešným starým zákonom máme dôkaz, ako verne a presne podáva ďalej jedna generácia druhej starozákonné texty.

Tvrdenie: Konštantín v r. 325 n.l. vyhlásil Ježiša Krista za Božieho Syna.

Fakt: Na mnohých miestach Nového zákona čítame, že Ježiša považovali za Božieho Syna učeníci aj ľudia, ktorí ho nasledovali. V liste Pavla R 3,23-26 je zapísané, že tým, ktorí veria v neho, odpustí hriechy. Odpustiť hriechy môže len Boh. Koncil roku 325 skonštatoval iba to, že je toto faktom.

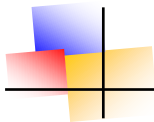
Tvrdenie: Leonardo vedel, že Mária Magdaléna bola Ježišovou manželkou. Zachytil to kódovaním na Poslednej večeri.

Fakt: Historici umenia nad týmto iba krútia hlavou. Veď obraz, ktorý vznikol 1500 rokov po Ježišovej poslednej večeri, sa nemôže považovať za nijaký hodnoverný dôkaz. Podľa náčrtu Leonarda je jednoznačné, že osoba pri Ježišovi, je učeník Ján.

Kniha Dana Browna uvádza ako dôkaz aj 3 gnostické evanjeliá: Tomáša (4.storočie), Filipa a Máriino evanjelium, ktoré vznikli tiež oveľa neskôr ako synoptické evanjeliá. To znamená, že tí, ktorí ich písali, neboli očitými svedkami, teda ich "evanjeliá" nemôžu byť hodnoverným dôkazom.

Hanz Sterner: Vetés és aratás (Sejba žatvy 2006/3)

Vybrala s. E. Dienešová

Martin Rázus: Návšteva

Na mnohé pozvania, modlitbu storakú
zostúpil Kristus Pán na bielom oblaku,
zostúpil bez slávy, v chudobnom odení,
obzrieť si, čo je s tým \"kráľovstvom\" na zemi...
srdce mu splesalo, že kam len dovidíš –
chrámov už bezpočet a na nich svätý kríž,
a keď raz na zvonoch vyzváňať počali –
od veľkej radosti slzy ho zaliali:
Predsa som nadarmo neskropil Golgotu,
krv tá už donáša úrodu bohatú,
na čom sa horšili, dnes v tom až okrasa,
vdaka ti, Otče môj, kráľovstvo vzráha sa...!

Ani sa nepýtal, kde bol stisk najväčší,
zostal, že zbúrení utíchnu na reči...
- Ľudia, kto chytá meč - zahynie od meča,
milovať máme tých, ktorí nám zlorečia!
Päste sa zdvihli a zablysli bodáky:
...lapajte, burič to, lebo zved voľáky!
A keď ho lapili - pod' s ním na radnicu,
z parádnej radnice v hlbokú temnicu,
vôkol tej temnice zvedavcov záplava,
počul rab okienkom, ako ho popravia!

Lež kto sa postaví do cesty Kristovi?
...sotvaže ostal sám, spadli mu okovy,
závary slobodné, steny ho pustili.
Zaplakal Kristus Pán v hlbokom zármutku,
na bielom oblaku vzniesol sa naskutku...
- Toľké sklamanie... takáto nehoda!
veru sa za ten svet umrieť viac neoddá!!
...Srdce mu pukalo, že kam len dovidíš –
chrámov až bezpočet a na nich svätý kríž,
a keď zas na zvonoch vyzváňať počali,
jak by ho poznove na drevo vešali...
a svet? ten blúznil si o jeho záštite...!
- Ba čo len niekedy ešte k nám nadíde?!

Tajomstvo

Tak, ako platí pre všetky tajomstvá, aj tajomstvo viery zostáva tajomstvom len dovtedy, kým sa nevyzradí a nestane sa verejným pohoršením – inkarnácia Božieho Syna do života Panny práve tak, ako vzkriesenie ukrižovaného tela Ježiša Krista sú dodnes pohoršením pre všetkých tých, ktorí ašpirujú na nesmrteľnosť ľudskými prostriedkami a neveria.

Tajomstvo viery je zverené len tým, ktorí ho vedia uchovať ako vzácne semienko vo svojom srdci. Kedy ono vyklíči a či vôbec vzíde, sa dá poznať len trpezlivým očakávaním vo viere, že Darca života ho zobudí v pravý čas. A keď už vzklíči, aké bude – kúkol', či pšenica, a k čomu poslúži?

Ecce homo! (Hľa človek!) Nieto raja, ktorý by sa človeku nemáľil, ak vďačnosť a zodpovednosť za zverené statky sú mu cudzie. Božie kráľovstvo – tu na zemi? Nemožné, ak každý z ľudí by chcel byť jeho kráľom a zametať nemá kto! Celá ľudská história i evolučný výklad vývoja života je reťazením pokroku v zmysle „silnejší“ a prispôsobivejší druh i jedinec má právo na reprodukciu a teda i na budúcnosť: nadčlovek, super ego, jediný víťaz v poli porazených, zotročených, znevážených. Už školská stupnica známkovania žiakov 1 – 5 predurčuje výchovu k ideálu úspešnosti jednotlivca v ľudskej komunite.

Čo si ale počneme s Božím hodnotením: „Boh videl, že je to dobré“ (3) – (Gen. 1,25) pre hodnotenie stvorenej živej prírody, či „bolo veľmi dobré“ (2) po stvorení človeka na šiesty deň? Aké nepresnosti skrýva preklad z biblických jazykov do súčasnej reči vyplýva už zo stupnice hodnôt, v ktorej sme vychovaní!

Ale pozor, - slovo DOBRÝ (3) má v hebrejčine aj ďalšie významy – užitočný, potrebný! Ako sa dá stotožniť s ideálom byť „iba“ dobrý (3) pre Božie kráľovstvo, keď moje ambície sú vyššie? Naozaj len tak, keď necháme v našich srdciach kraľovať toho ukrižovaného a zmŕtvychvstalého – On (a nikto z ľudí) musí byť prvý (1).

Mali by sme si teda najprv v srdciach upratať všetko haraburdie nenávisť, závisť a zloby, odpustiť tým, čo nevedia čo činia – hriešnikom – ved' všetci sme zhrešili, ale voči hriechu zostať nezmieriteľní.

Toto veľké jarné upratovanie v našich srdciach môžeme spojiť s vypratáním nášho pozemku na Bardejovskej ulici. Lebo akéže by to bolo Jeho kraľovanie na smetisku!?!

Váš brat M. Motýľ

Ako malá Zuzka zablúdila

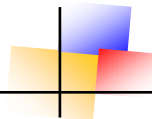
Raz v jeseni, keď boli naše deti malé, išli sme na prechádzku. Ja som ešte doma doobliekala polročného Janka a ujo Milan išiel so staršími deťmi do garáže. Miško (5-ročný) mal v nej uložený bicykel a malá Zuzka (3-ročná) kolobežku. Keď som prišla za nimi - Miško sa bicykloval, ale Zuzky nikde nebolo. Ujo ešte niečo ukladal v garáži a ani si nevšimol, že Zuzka odišla - stratila sa.

Veľmi sme sa zľakli - ved' mohla vbehnúť pod auto, alebo jej mohol niekto ublížiť. Behali sme pomedzi domy a volali na Zuzku. Keď sme sa vrátili ku garáži, po chvíli sme počuli neďaleko

ko vzlykavý hlások - Zuzka sa vrátila. Celá, zdravá a povedala, že kolobežku dala chlapčekomu. Vôbec nám na tej kolobežke nezáležalo - ved' sa nám našla naša Zuzka. Boli sme veľmi šťastní, lebo každý rodič svoje dieťa miluje.

V Biblii je v Evanjeliu podľa Lukáša (15, 11-32) zaznamenaný príbeh o stratenom synovi. Ale tento sa stratil sám, odišiel z domu svojho otca z vlastnej vôle. Zobral peniaze od otca a v ďalekej krajine ich premrhal. Potom mu bolo veľmi zle a túžil vrátiť sa domov. Otec sa mu po návraťte nesmierne potešil a syn požiadal o odpustenie. Dojatý otec si uctil syna - zaodel ho a prikázal vystrojiť hostinu. Lebo stratený syn sa našiel.

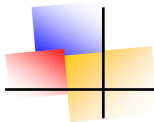
My všetci máme na nebesiach Otca, ktorý nás miluje. Takou láskou, veľkosť ktorej ani nie sme schopní pochopiť. A napriek tejto Jeho láske sa tiež niekedy strácame - vzdáľujeme. Kedy to je? Nuž keď sa nám do mysle vkrádajú nepeknné myšlienky, keď sme leniví, ľahostajní k potrebám iných. Keď máme radi iba seba a druhých len odsudzujeme. Akoby sa v našom vnútri usadil zlý našepkávač - nás chváli a iných haní. Veľmi sa nám to dobre počúva.

Ale my sme dostali niečo, čo nám zanechal náš Pán - Ježiš Kristus. Môžeme počuť Ducha pravdy. A ten nám ukazuje aj naše chyby a zlé zmýšľanie - napráva nás. Vracia nás do Otcovej - Božej náruče. Keď oľutujeme svoje chyby, náš Otec nám vždy odpustí a s láskou nás prijme späť, lebo On vždy trpezlivo čaká na náš návrat. A my pocítíme úľavu - radosť a pokoj, pocit bezpečia domova.

Nikdy sa nesmieme vzdialiť tak, aby sme nepočuli Boží hlas a Jeho volanie v našich srdciach. Ak by boli naše srdcia hluché k tomuto hlasu, mohli by sme aj vnútorne oslepnúť.

Teta Kamila

Staršovstvo informuje

- + Staršovstvo schválilo prijatie br. E. Čuňu za plnoprávneho člena zboru.
- + Staršovstvo rozhodlo požiadať MČ Košice Západ o pomoc pri likvidácii čiernej skládky na Bardejovskej.
- + 11.3. sa v Košiciach uskutočnilo stretnutie kazateľov východoslovenského seniorátu.
- + 29.3. sa v Prešove uskutočnilo stretnutie východoslovenských staršovstiev. Pokračovalo sa v preberaní téme: Identita CB.
- + Pokladník zboru, br. O. Straka, sa vrátil z dlhodobej zahraničnej pracovnej cesty. Sme vďační za Božiu ochranu.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v utorok 21.4.2008 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, J. Kutlíková.

Web: <http://www.cb.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

✚ **Nácvik chvál:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni (vedie J. Havrila)

✚ **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni

✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:

malá besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.

veľká besiedka: od 9.30 do 10.00 hod.

✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu od 11.00 do 11.20 hod.

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 927590

Jubilanti: Boldižárová J

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚ Za programy v mesiaci
- ✚ Za konferenciu CB v Michalovciach
- ✚ Za svedecký život viery
- ✚ Za chorých
- ✚ Za rodiny a deti
- ✚ Za záchranu a duchovnú pomoc našim blíznym a potrebným
- ✚ Za misiu vnútornú a zahraničnú

Program na mesiac apríl

3.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
4.	Pi	17.00 Mládež
5.	So	17.00 Zborová biblická škola
6.	Ne	9.30 Modlitby /M. Havrila/; 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/; Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Pána 18.00 Modlitby
7.	Po	17.00 Staršovstvo
9.	St	
10.	Št	18.00 Biblická hodina /P. Halža/
11.	Pi	16.00 Náboženstvo; 17.00 Mládež
12.	So	
13.	Ne	9.30 Modlitby /I. Žezula/; 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ 15.30 Stretnutie rodín 17.00 Prednáška o Ortodoxných židoch - rabín J. Steiner
14.	Po	
15.	Ut	
17.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
18.	Pi	17.00 Mládež
19.	So	17.00 Zborová biblická škola
20.	Ne	9.30 Modlitby /M. Jaško/; 10.00 Bohoslužba /kaz. Š. Evin/ 17.00 Biblická hod. v Michal'anoch
21.	Po	
22.	Ut	
24.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
25.	Pi	16.00 Náboženstvo 17.00 Mládež
27.	Ne	9.30 Modlitby /M. Bielik/; 10.00 Bohoslužba /kaz. Halža/; Stretnutie v skupinách

Zmena programu vyhradená.